

I L L M. SENYOR ALCALDE-PRESIDENT DE L'AJUNTAMENT D'ALCOVER

En/Na....., major d'edat, veí/veïna de....., amb domicili al carrer....., proveït/da del D.N.I. núm....., compareix i com millor procedeixi en Dret,

EXPOSA

Que el/la sotasignant en llur qualitat de veí/veïna afectat/ada pel **Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) d'Alcover pel que respecta a la zona de la Romiguera** i, en el menester, exercint l'acció pública a l'empara de l'article 12 del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost (en endavant TRLU), compareix en el tràmit d'informació pública de l'expedient subsegüent a l'aprovació inicial de la 2a. aprovació inicial de l'esmentat POUM, per acord del Ple de l'Ajuntament d'Alcover, en sessió celebrada el dia 18 de juliol de 2011, acord que fou publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 5925 de data 21 de juliol de 2011, passant a impugnar-lo dins del termini i en la forma escaient, en base a les següents:

AL·LEGACIONS

Prèvia ANTECEDENTS

-I-

Abans de començar amb el present escrit d'al·legacions, cal posar de manifest que amb el POUM sotmès a informació pública estem davant del que la jurisprudència del Tribunal Suprem anomena un "**urbanisme a la**

carta”, contrari a la finalitat última de la potestat de planejament, que es la de servir amb objectivitat als interessos públics generals.

Així, tal i com es de veure a la Memòria descriptiva i justificativa de l'Annex al document per a l'aprovació inicial del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Alcover objecte d'aquesta segona exposició pública, l'objectiu de la mateixa es quasi exclusivament la transformació d'uns terrenys especialment protegits, qualificats com a sòl no urbanitzable d'interès ecològic-ambiental (Clau 24), en terrenys destinats a us extractiu (Clau 26), per tal que l'empresa “Canteras la Ponderosa, S.A.” pugui ampliar la seva activitat extractiva.

No obstant, el que la Memòria no explica es que la requalificació en qüestió obeeix a la necessitat de legalitzar a posteriori una situació de fet que, a banda de ser absolutament il·legal, podria inclús ser emmarcada dins del supòsits contemplats al Títol XVI del Codi Penal referits als delictes relatius a l'ordenació del territori i la protecció del medi ambient.

-II-

Efectivament, es un fet conegut per tots el veïns de la zona i pel mateix Ajuntament d'Alcover que l'empresa “Canteras La Ponderosa, S.A.” està duent a terme l'explotació d'un total de 318.486,31m2 de superfície de sòl especialment protegit Clau 24 en el sector de la Romiguera, sense autorització de cap classe i en contra del planejament urbanístic vigent que, a data d'avui, es la Revisió de les Normes Subsidiàries de Planejament d'Alcover aprovades definitivament en data 11 de març de 1992 i la Modificació Puntual de les esmentades NNSS de planejament d'Alcover en l'àmbit del sòl no urbanitzable d'interès ecològic-ambiental del Sector de la Romiguera, aprovat definitivament per la Comissió d'Urbanisme de Tarragona (CUT) en data 20 de març de 2002.

Hem de recordar que els terrenys objecte d'ampliació de la pedrera (i per tant, objecte de requalificació a l'instrument de planejament que es combat mitjançant el present escrit), es troben ubicats als polígons 17 i 20 del Sector de la Romiguera i estan classificats, gairebé la major part, per les esmentades NNSS de planejament d'Alcover com a sòl no urbanitzable especialment protegit d'interès ecològic –ambiental (Clau 24).

L'article 170 de les NNSS vigents, estableix els usos permesos als terrenys

ubicats en aquest tipus de sòl, establint que *“no podran tenir utilitzacions que impliquin transformacions del seu destí o naturalesa i que lesionin l'interès general”*.

Al seu torn l'article 278 de les NNSS vigents estableix expressament la prohibició de qualsevol activitat extractiva en aquest tipus de sòl.

En conseqüència, a data d'avui, els terrenys objecte de l'ampliació proposada són incompatibles amb l'ús extractiu per raons de la seva qualificació urbanística i, malgrat això, la mercantil Canteras La Ponderosa, S.A. ja està explotant 318.486,31m² d'aquests terrenys, sense cap tipus de permís o autorització.

El que s'acaba de dir constitueix una infracció molt greu des d' el punt de vista mediambiental, tipificada a l'article 49, 1 a) de la Llei 3/1998 de 27 de febrer i a l'article 95.1 a) del Decret 136/1999 de 18 de maig.

Així mateix també es troba tipificada com infracció molt greu a la Llei d' Urbanisme, concretament a l'article 213 del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost (article 205 del Decret Legislatiu 1/2005 de 26 de juliol), motiu pel qual, l' obligació de l'Ajuntament d'Alcover hagués estat la d'incoar un procediment de protecció i restauració de la legalitat urbanística alterada contra els responsables de la infracció, en comptes de procedir a modificar de manera substancial el text del POUM ja aprovat inicialment, amb l'únic objectiu de legalitzar a posteriori una actuació urbanística manifestament il·lícita.

Cal afegir, com ja s'ha avançat abans, que atès que dita infracció s'està duent a terme en sòl no urbanitzable d'especial protecció, podríem estar davant d'una actuació il·lícita també des d' el punt de vista penal per la qual cosa, s'està estudiant sobre la conveniència de posar els fets en coneixement de la fiscalia als efectes oportuns.

-III-

Per altra banda i en relació a la resta de l'àmbit de la zona de la Romiguera

afectat pel POUM que s'impugna, cal recordar que ja fa uns dos anys que

la mercantil Canteras La Ponderosa, S.A. va iniciar els tràmits per obtenir la corresponent autorització ambiental per a l'ampliació de l'explotació de la pedrera en qüestió sobre els esmentats terrenys, malgrat la manca de compatibilitat del projecte presentat respecte al planejament vigent que, tal i com s'acaba d'exposar a l'anterior apartat II, estan qualificats en la seva major part, com a sòl no urbanitzable especialment protegit d'interès ecològic-ambiental.

Per si això no fos suficient, l'ampliació de l'àrea extractiva interessada per Canteras La Ponderosa, S.A., es troba a una distància de 600 metres de l'urbanització Masies Catalanes, nucli urbà totalment consolidat i pertanyent al terme municipal de l'Albiol, on hi viuen permanentment més de 800 persones. S'ha de dir també que el poble d'Alcover es troba a uns 1.000 metres de distància de l'ampliació projectada. Tenint en compte que l'article 278 de les NNSS vigents prohibeix qualsevol activitat extractiva "en un radi inferior a 1,4 km. de nuclis de població" qualsevol que sigui la qualificació del sòl, resulta inviable jurídicament l'atorgament de l'autorització ambiental per a l'ampliació de la pedrera actualment en tramitació, el que obligaria ineludiblement a disposar l'arxiu de l'expedient per manca de compatibilitat amb el planejament urbanístic.

Per evitar el que s'acaba de dir, res més efectiu que modificar l'ordenació urbanística mitjançant la signatura d'un Conveni Urbanístic fet a la mida dels interessos particulars de l'empresa explotadora de la pedrera, i convertir els pactes del mateix en normes del nou planejament, tal i com s'està fent en el present cas.

Això no obstant, implica la concessió d'una reserva de dispensació prohibida a l'article 11 del TRLS, dispensa que condicionarà irremediablement l'ordenació territorial i el futur urbanístic del municipi d'Alcover i també el de l'Albiol, el que resulta del tot inadmissible.

En definitiva podem afirmar que estem davant d'un POUM apriorístic i impremeditat, amb determinacions que afavoreixen els interessos privats d'una empresa en detriment de l'interès públic, el que suposa l'existència

de desviació de poder per part de l'Ajuntament d'Alcover, com es veurà més endavant.

Primera Manca de justificació de la conveniència i viabilitat tècnica i jurídica de la modificació del POUM aprovat inicialment.

-IV-

Entrant ja amb l'anàlisi de la documentació del POUM sotmesa a informació pública, el primer que s'ha de dir es que hi ha una manca total de justificació de la necessitat de l' iniciativa i de la conveniència i viabilitat tècnica i jurídica de la modificació proposada, en relació als interessos públics i privats concurrents. Bàsicament, l'únic que es diu es que l'empresa que explota la pedrera ha al·legat que s'està exhaustint la zona actual d'explotació i que està veient extingida la possibilitat de prosseguir amb la seva activitat. I que un informe del Departament d' Economia i Finances afirma que si la explotació tanqués es podria produir un problema d'abastament del material que s'extrau de "La Ponderosa", destinat a obra pública i a la construcció.

Malgrat el que s'acaba de dir, no consta que s'hagi aportat a la documentació del POUM el preceptiu estudi sobre previsions de la demanda i sobre la localització i condicions d'explotació dels possibles jaciments, establert a l'article 2.18.5 del Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona (en endavant PTPCT) estudi que, qui sap, podria acreditar tal extrem.

Tampoc es ponderen, des de l'anàlisi multicriteri del cost benefici, els valors naturals i ambientals enfront dels bens miners objecte d'explotació, ni la disponibilitat i necessitat d'aquests, tal i com ordena l'article 2.18.4 del PTPCT .

En definitiva, a la Memòria del POUM que s'impugna no es justifica que estiguem davant d'una proposta motivada per les necessitats objectives i racionals del planejament urbanístic si no que l'única cosa que es desprèn es que es tracta de legalitzar, *ex post facto*, una actuació il·lícita ja realitzada i de procedir a donar encaix jurídic a un projecte d'ampliació d'explotació minera iniciat dos anys abans per un promotor privat que ha

decidit, a la seva lliure elecció, l'àrea d'ampliació més convenient als seus interessos particulars.

Segona La nova ordenació urbanística com a conseqüència de la signatura d'un Conveni Urbanístic no es conforme a dret.

-V-

En primer lloc s'ha de destacar que el Conveni urbanístic exposat a informació pública incompleix l'article 104 del TRLU. Així, no consta que s'hagi inserit una copia de l'esmentat conveni a la secció de convenis urbanístics del Registre de Planejament Urbanístic de Catalunya del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya. Per altre banda el Conveni exposat a la pàgina web de l'Ajuntament d'Alcover es tan sols un esborrany del mateix, sense data, sense signatures, i amb múltiples espais en blanc.

En segon lloc i com ja s'ha avançat en altre apartat, el Conveni que ens ocupa no respon a raons d'interès general si no que ha servit de base per fer un urbanisme a la carta, sense visió de conjunt i a la mida dels interessos privats de l'empresa Canteras La Ponderosa, S.A.

-VI-

Convé posar de relleu que els convenis urbanístics, aplicats amb la deguda correcció i al servei de l'interès públic, poden ser veritables instruments facilitadors de l'actuació urbanística. Però tota vegada que els mateixos estan quasi mancats de referències legals i degut a l'ús abusiu i fraudulent a favor del particular que sovint s'ha fet al nostre país, ha motivat que hagin merescut el descrèdit i la desconfiança de molta part de la doctrina científica i d'alguna jurisprudència del Tribunal Suprem que, de vegades, els ha denominat "*conveni-remei*", doncs venen a solucionar tripijocs urbanístics perpetrats amb anterioritat, com ha succeït en el present cas.

La figura del conveni urbanístic sorgeix a l'empara de les prescripcions de la legislació urbanística, que aconsellen de suscitar l'iniciativa privada per a la participació dels particulars en el planejament. No obstant, alguns ajuntaments, tot ampliant desmesuradament els límits de la naturalesa

jurídica dels convenis urbanístics, han trobat l'instrument ideal per aconseguir objectius que, si bé de vegades són correctes i prudents,

d'altres gaudeixen d'una irresistible vocació d'afavorir interessos particulars.

Es necessari tenir en compte que els convenis urbanístics són mers instruments complementaris que de cap manera poden limitar les potestats de planejament de que gaudeix l'administració, les quals són indisponibles i que, per tant, no poden ser objecte de pacte o contracte.

De l'anàlisi del controvertit Conveni urbanístic del que deriva l'Annex al document per a l'aprovació inicial del POUM d'Alcover, es desprèn que llur contingut constitueix una flagrant violació del principi d'indisponibilitat de les potestats de planejament que són, com s'ha dit abans, exclusives de l'administració actuant, tota vegada que els pactes dels mateixos es converteixen en normes del nou planejament.

Doncs com és sabut, la doctrina jurisprudencial estableix que els convenis urbanístics estan mancats de validesa i obligatorietat, però quan s'incorporen a la normativa urbanística dels plans d'ordenació, gaudeixen de les mateixes prerrogatives i vigència que aquests. Per això en el present cas, la incorporació a les Normes Urbanístiques del POUM dels pactes del Conveni urbanístic qüestionat, vicia les mateixes de reserva de dispensació a favor de l'empresa explotadora de la pedrera i per tant, de conformitat amb l'article 11 del TRLU, han de ser declarades nul·les de ple dret, tal i com es veurà a continuació.

Tercera Nul·litat de ple dret de les reserves de dispensació

-VII-

L'article 62,1 g) de la LRJPAC declara nuls de ple dret els actes que així hagin estat qualificats per una llei. I la Llei d'Urbanisme, al seu article 11, declara nul·les de ple dret les reserves de dispensació:

"Article 11 Nul·litat de les reserves de dispensació"

Són nul·les de ple dret les reserves de dispensació contingudes en els plans urbanístics i les ordenances urbanístiques municipals, i també les que concedeixin les administracions públiques al marge d'aquests plans i ordenances.”

Després de tot el que s'ha manifestat fins el moment en el present escrit, resulta quasi obligat concloure que l'acte d'aprovació inicial de la segona aprovació inicial del POUM d'Alcover en relació al sector de la Romiguera, així com l'acte de signatura del Conveni urbanístic qüestionat, estan viciats de reserva de dispensació.

D'acord amb reiterada doctrina jurisprudencial, la reserva de dispensació es produeix quan, per via normativa o mitjançant una actuació específica, els poders públics exceptuen l'aplicació de les disposicions generals establertes per la legislació urbanística o pel planejament urbanístic i atorguen, en un cas concret, un tracte privilegiat i favorable, el que infringeix allò que s'estableix a la disposició general aplicable a l'efecte i, en conseqüència, al principi d'igualtat en la aplicació de la Llei que consagra l' article 14 de la Constitució (CE), així como el principi de seguretat jurídica que proclama l' article 9,2 de CE.

En el present cas ens trobem que mitjançant la signatura d'un conveni urbanístic es dona cobertura jurídica a una situació de fet il·legal i encaix normatiu a un projecte d'ampliació d'explotació minera inviable jurídicament, tant des d' el punt de vista urbanístic com mediambiental.

El que s'acaba de dir implica la concessió d'una reserva de dispensació que ha facultat al titular de l'explotació per a decidir, a la seva lliure elecció, l'àrea d'ampliació més convenient en funció, es clar, dels seus interessos particulars, condicionant així l'ordenació territorial del municipi d'Alcover i permetent la degradació de l'hàbitat d'espècies en perill d'extinció, com es veurà més endavant.

Quarta El POUM en l'àmbit de la zona de la Romiguera ignora el Catàleg de Paisatge del Camp de Tarragona

-VIII-

El Catàleg de Paisatge del Camp de Tarragona, aprovat definitivament el 24 de maig de 2010, incorpora l'àrea on s'assenta l'activitat extractiva i la

proposta d'ampliació de la mateixa dins la unitat de paisatge nº 6 anomenada la Mussara. Sobre les activitats extractives, cita el següent:

A l'apartat de **dinàmica actual del paisatge** cita textualment:

“són de destacar les dinàmiques paisatgístiques relacionades amb les pedreres, sobretot localitzades al terme municipal d' Alcover, i que, juntament amb els incendis forestals, són les activitats amb major capacitat per transformar el paisatge”.

A l'apartat de **valors paisatgístics** cita textualment:

“Tanmateix, hi ha sectors, com la zona entre Alcover i la Riba, que trenquen aquesta uniformitat, a causa de la presència de diverses pedreres amb impacte en el paisatge, o els efectes dels reiterats incendis forestals”

A l'apartat de **riscos i impactes** cita textualment:

“L'estructura geològica de la zona ha facilitat la implantació d'indústries d'extracció d'àrids que generen impacte sobre el paisatge. (...). La concentració, però, més lata i, òbviament en conseqüència, els impactes més espectaculars es localitzen entre els termes de Mont-ral i Alcover, concretament entre la serra Llarga al nord del nucli de Mont-ral i el peu de mont a l'oest del nucli d'Alcover, on hi ha quinze pedreres en actiu i cinc ja clausurades. Alguns dels exemples de major impacte es localitzen als voltants del nucli d'Alcover, al nord vora les Guixeres, i al sud vora el mas de la Romeguera, on hi ha dues pedreres d'extracció d'àrids de fort impacte visual per l'obertura que s'ha fet en la muntanya i la conca visual amb què compten ambdues localitzacions.”

A l'apartat de **descripció de la possible evolució de la Mussara** es pot citar:

“Donada la manca d'explotació silvícola a causa dels minsos rendiments, hi ha el greu risc que els propietaris de grans porcions de territori cedeixin a les pressions de les indústries extractives, i es segueixin obrint més zones per a l'extracció de pedra i àrids. Altrament, l'incompliment de la llei de restauració de zones obertes origina que l'assignació de territori per a aquesta activitat econòmica destrueixi irreversiblement l'entorn paisatgístic de la zona afectada”

Sobre els **objectius de qualitat paisatgística** per aquesta unitat, cita textualment:

“OQPG.1. Un fons escènic dels cingles de la Mussara ben conservat i consolidat com a referent visual i element identitari de bona part de la plana amb uns elements discordants i activitats extractives integrades en el paisatge.

OQP6.2. (...) Per altra banda, la presència d'elements distorsionadors del paisatge, com les activitats extractives situades a l'extrem oriental de la unitat i el campament militar de

Castillejos, trenquen l'harmonia visual del conjunt d'aquest territori. És necessari emprendre accions de revalorització d'aquests espais”.

Per últim, dins l'apartat d'**àrees susceptibles d'accions d'ordenació**, cita el següent:

“Activitats extractives del coll d'Alforja i d'Alcover. Caldria delimitar les extensions màximes, regenerar els espais perimetrals i les àrees en desús, i integrar globalment l'activitat paisatgísticament”.

Resulta quant menys xocant que l'Ajuntament d'Alcover hagi pactat l'ampliació de la pedrera que ens ocupa ignorant tot el que s'acaba d'exposar, sense tenir en consideració el contundent qüestionament que del conjunt d'activitats extractives d'Alcover i, en especial, de la pedrera La Ponderosa, realitza el Catàleg de Paisatge del Camp de Tarragona, així com els criteris que aquest defensa i planteja.

No s'ha de oblidar que l'ampliació de la pedrera afectarà, ni més ni menys, que a una superfície total de 1.487.801,00m² la qual cosa provocarà una enorme “ferida” (des d' el punt de vista paisatgístic) sobre el territori on estarà emplaçada, causant un desmesurat i, amb tota probabilitat, irreversible impacte visual.

I tot per l'obstinació de l'Ajuntament d'Alcover d'afavorir els interessos particulars del titular de l'explotació, en detriment de l'interès públic.

Cinquena Conculació del Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona

-IX-

El Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona (PTPCT), aprovat definitivament el 12 de gener de 2010, cataloga l'àmbit objecte del POUM de la zona de la Romiguera on es preveu l'ampliació de la pedrera com a **sòl de protecció especial** (meitat occidental) i com a **sòl de protecció preventiva, espais d'interès connector** (sector Est).

A més a més, l'esmentat Pla Territorial incorpora a la seva normativa un article específic relacionat amb les activitats extractives. Es tracta de l'article 2.18 que en el seus apartats 4 i 5 estableix:

“4. Les propostes de noves activitats extractives han de ponderar des de l’anàlisi multicriteri del cost benefici els valors naturals, ambientals, agraris i patrimonials enfront del valor dels béns

miners objecte d’explotació, la disponibilitat i necessitat d’aquests i els costos globals del seu transport. Els desenvolupaments urbanístics han de tenir en compte les afectacions derivades d’aquestes activitats i evitar possibles conflictes d’usos.

5. Amb l’objectiu de racionalitzar al màxim des dels punts de vista ambiental, econòmic i social l’atorgament de noves autoritzacions d’activitats extractives, s’han de portar a terme estudis en l’àmbit de Catalunya sobre previsions de la demanda i sobre la localització i condicions d’explotació dels possibles jaciments; de manera especial s’han de tenir en compte els acords i els estudis promoguts pel Grup Interdepartamental d’ Àrids de Catalunya constituït el 7 de juliol de 2004, o per altres dispositius amb la mateixa finalitat que es puguin crear en el futur. Amb el mateix objectiu, s’han de portar a terme estudis paleontològics i d’altres estudis sectorials que permetin detectar possibles zones de restricció”

Doncs bé, com ja s’ha avançat a l’al·legació primera del present escrit, no consta que a la documentació del POUM que s’impugna s’hagi aportat cap estudi cost-benefici de ponderació dels valors del territori enfront els valors miners objecte d’ explotació, la necessitat d’aquests i els costos globals del seu transport, tal com determina l’ esmentat article 2.18.4. del PTPCT. Tampoc s’ha aportat cap estudi sobre previsions de la demanda i sobre la localització i condicions d’explotació dels possibles jaciments, de conformitat amb el mateix precepte.

Sisena L’ Informe de Sostenibilitat Ambiental

-X-

No es pot negar el rigor mostrat per l’Informe de Sostenibilitat Ambiental (ISO), inclòs a la documentació del POUM que s’impugna, en la seva descripció del medi natural afectat per la proposta d’ampliació de la pedrera La Ponderosa que ha portat causa a aquesta segona exposició pública del POUM d’Alcover.

Doncs del contingut del mateix es posa en evidència que **tota la superfície de l’àmbit afectat està declarada com a àrea d’interès faunístic i florístic.** Així mateix, bona part de l’ esmentat àmbit està **catalogat com a hàbitat d’interès comunitari.**

En relació a aquest últim, l'ISO admet que una part del tipus d'hàbitat afectat correspon a Alzinars i Carrascars i Prats Mediterranis rics en

anuals, basòfils, categoria considerada sota el rang de prioritària a la Directiva 97/62/CEE.

En quant a la fauna, destaca que tota l'àrea que es pretén ampliar per l'explotació de la pedrera està dins de l'àrea de competx de l'Àliga cuabarrada (*Hieratus fasciatus*), espècie catalogada com amenaçada i amb el màxim nivell de protecció per la legislació catalana, espanyola i europea, i inclosa a l'Annex I de la Directiva d'Aus 79/409/CEE.

A més de l'Àliga Cuabarrada l'ISO destaca la presència d'altres espècies de rapinyaires amenaçades, incloses també a l'esmentada Directiva d'Aus així com a la Llei 3/1988 de 4 de març de protecció dels animals i al Real Decret 439/1990 de 30 de març pel qual es regula el Catàleg Nacional d'Espècies i Subespècies catalogades d'interès especial, com el Duc, el Falcó Pelegrí, l'Àguila Marcenca, l'Àguila calçada, el Mussol, el Xoriguer Comú i l'Aligot.

L'ISO també detecta la presència en l'àmbit del POUM, d'algunes espècies de mamífers, rèptils i amfibis protegits, inclosos a l'Annex II de la Directiva d'hàbitats (Guineu, Fagina, Toixó, Dragó, Sargantana cuallarga i comuna, Serp verda, Serp blanca i Serp de ferradura o Tòtil)

Finalment l'ISO admet que la zona d'ampliació de l'explotació proposada es troba ubicada en un espai de connexió ecològica i que això suposarà una desfragmentació de la connectivitat, encara que aquesta no ho serà "*a gran escala*" (sic).

-XI-

De tot el que s'acaba de dir en l'anterior apartat, es desprèn que l'extracció que es pretén dur a terme als terrenys objecte d'explotació alterarà irreversiblement certs hàbitats, alguns d'interès comunitari, amb perill inclús de col·laborar en l'extinció d'una espècie catalogada com amenaçada, com és el cas de l'Àliga cuabarrada, per la qual cosa la proposta d'ampliació de la pedrera no pot prosperar en el Dret i, en

conseqüència, l'acte de signatura del conveni i el d'aprovació inicial de la segona aprovació inicial del POUM d'Alcover, ha de ser anul·lada i deixada sense efecte.

No cal dir que a la documentació del POUM sotmès a exposició pública, es troben a faltar alternatives diferents a la proposada. O mesures correctores, preventives i compensatòries que, al menys en aparença, semblin mínimament efectives i suficients per minimitzar o reduir els greus impactes que els nous usos extractius ocasionaran, irremediablement, sobre la flora, la fauna i el paisatge.

Setena   El nou vial d'accés i sortida de camions

-XII-

La proposta d'ordenació també preveu la creació d'un nou vial d'accés a la pedrera i projecta un traçat que passa per terrenys qualificats amb la Clau 24, sòl no urbanitzable especialment protegit d'interès ecològic-ambiental.

Es un fet inqüestionable que l'ampliació de l'explotació suposarà un més que considerable augment del trànsit de vehicles que afectarà, irremediablement, la xarxa viària interior i exterior, la qual cosa suposarà un augment de la perillositat de la circulació així com problemes de manteniment de les vies de comunicació.

Això produirà un greu impacte en els accessos als habitatges de Masies Catalanes i a la resta del terme municipal de l'Albiol.

Es per això que resulta incomprensible que el POUM que s'impugna no inclogui el corresponent estudi de mobilitat, a fi i efecte de concretar exactament l'afectació i les solucions proposades per a reduir aquest impacte, la qual cosa es del tot imprescindible.

El mes greu no obstant, ha estat comprovar que el traçat proposat per l'obertura d'un nou camí d'accés a la cantera s'acosta, precisament, a l'urbanització Masies Catalanes i que enllaça amb l'antiga carretera entre Reus i Alcover TC-14 (al voltant del km.8), actualment una petita via de

serveis que difícilment pot absorbir la circulació de tràfic pesat. I mes tenint en compte que l'explotació d'una cantera de les característiques de la que ens ocupa, genera un volum enorme de camions en constant

moviment, la qual cosa potenciarà també l'increment d'accidents de trànsit.

El que s'acaba de dir representarà, no només un greu impacte sobre el territori i la mobilitat de l'entorn si no també un greu impacte sobre la salut dels veïns de les Masies Catalanes, del Mas Blanc i del Mas Picarilla, que patiran els sorolls dels camions de transport de la cantera, així com la pols, els fums i les emissions de gasos contaminants procedents dels esmentats vehicles, el que suposa un impacte contaminant elevadíssim sobre la població, totalment obviat en la proposta que es combat.

Vuitena L' Ajuntament d' Alcover esta actuant amb manifesta desviació de poder.

-XIII-

Pel que es porta dit fins ara, un cúmulo d'il·legalitats apareixen en el procés administratiu d'aprovació inicial de la 2a. aprovació inicial del POUM d'Alcover, amb clares motivacions alienes a l'interès general i que de totes totes beneficien als interessos de l'empresa Canteras La Ponderosa S.A.

Per això i sense perjudici de les nul·litats formals que es poden invocar per les irregularitats anteriorment descrites, existeix una causa de nul·litat radical com a conseqüència de la manifesta desviació de poder amb que ha actuat l'Ajuntament d'Alcover. Per això, de conformitat a dret, tant l'acte de signatura del Conveni urbanístic com l'acte d'aprovació inicial de la segona aprovació inicial del POUM d'Alcover a la zona de la Romiguera, han de reputar-se nuls, a l'empara de l'article 70.2 de la Llei Jurisdiccional i l'article 62 de la Llei 4/1999 de modificada de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Sobre la desviació de poder la doctrina científica i la jurisprudència d'antuvi declaren que la potestat administrativa, àdhuc la discrecional, no allibera a l'Administració d'un comportament adequat en l'observació de

l'ordre jurídic, que està sotmès al que doctrinalment es denomina moralitat administrativa unes vegades i, altres, prohibició de l'arbitrarietat.

Així mateix s'evoca la reiterada jurisprudència que ha declarat que està viciat de desviació de poder l'acte administratiu que no respon:

"... en su motivación interna al sentido teológico de la actividad administrativa orientada a la promoción del interés público y sujeta a ineludibles imperativos de moralidad".

(Sentències de 11 de desembre de 1973 i en el mateix sentit, les de 6 de maig de 1975, 6 de maig de 1976 i 19 d'abril de 1978 entre altres)

En relació a la prova de l'existència de desviació de poder, la Sentència del Tribunal Suprem de 18 de novembre de 1994 (R-9262) declara el següent:

"... habiendo precisado la jurisprudencia de esta Sala – Sentencias de Tribunal Supremo, entre otras muchas, de 6 de marzo 1992 (RJ 1992, 1759), 25 de febrero, 10 marzo y 12 mayo 1993 (RJ 1993, 1191), 1934 y 3585) y 24 de octubre de 1994 (RJ 1994, 8215) – que para poder ser apreciado es preciso que quien lo invoque alegue los supuestos de hecho en que se funda, y los pruebe, no siendo suficiente basarlo en mera presunciones y conjeturas, si bien dadas las dificultades que siempre tiene la probanza de motivaciones internas, una corriente jurisprudencial relativamente reciente, viene flexibilizando el rigor de otra anterior, que exigía una prueba absoluta y plena, bastando en esta nueva corriente jurisprudencial tan solo una acreditación que permita al Tribunal fundar su convicción."

En el mateix sentit la STS de 24 d'octubre de 1994 (R-8215) y les anteriors de 7 de març de 1986 (R-1031) y 19 de gener de 1989 (R-212).

I així resulta que la desviació de poder radica en els foscos criteris d'interpretació de la legalitat urbanística vigent, com ha quedat acreditat, per part de l'Ajuntament d'Alcover.

Novena Els Tribunals controlen la potestat reglamentària i la legalitat de l'actuació administrativa (art. 106 CE).

-XIV-

Cada vegada més, donat que sovint les administracions locals i autonòmiques en les seves competències reglamentàries en matèria d'

urbanisme s' allunyen de l' interès general, ha sorgit una nova línia jurisprudencial orientada a controlar especialment l' exercici de la potestat de modificar el planejament urbanístic en base a l' article 106.1 de la Constitució Espanyola. Aquest control jurisdiccional, després de vàries sentències a partir de l' any 1986 i a l' empara del precepte constitucional abans esmentat, s'estén àdhuc als aspectes discrecionals de les potestats administratives, ja que no permet que la realitat dels fets puguin ésser inventada o desfigurada com succeeix en el cas que ens ocupa, malgrat que l'Administració gaudeixi de facultats discrecionals per llur valoració.

Sobre el contingut de l'article 103 de la C.E., el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (Secció Tercera), en data 17 de desembre de 1996, va dictar la Sentència nº 848 a on el fonament de dret sisè declara:

“Las administraciones demandadas pretenden amparar su actuación en “ius variandi” que compete a la Autoridad urbanística en la ordenación del suelo: pero esa tesis no es viable cuando se ha procedido de forma no discrecional sino arbitraria y sin observancia de los principios contenidos en el art. 103 de la C.E. con alejamiento de los intereses generales a que debe servirse, con falta de motivación, sin acomodación al ordenamiento jurídico y con uso de potestades administrativas con fines distintos a los del ordenamiento urbanístico del territorio, es decir, con desviación de poder, tal como ha sido definido por la STS de 18-11-94. El vicio de desviación de poder consagrado a nivel constitucional en el art. 106.1 en relación con el art. 103.1 C.E. y definido en el art. 83 L.J.C.A como el ejercicio de potestades administrativas para fines distintos de los fijados en el Ordenamiento Jurídico, supone la existencia de un acto administrativo ajustado en sus requisitos extrínsecos a la legalidad y que, no obstante, está afectado de invalidez por contravenir en su motivación interna el sentido teológico de la actividad administrativa, que ha de orientarse siempre a la promoción de interés público y a ineludibles principios de moralidad.”

Per tot això,

SOL·LICITO: Que tenint per presentat aquest escrit, es serveixi admetre'l i tingudes per fetes les manifestacions contingudes en el mateix i, en

conseqüència, previs els tràmits preceptius, es digni dictar resolució anul·lant i deixant sense efecte l'acte d'aprovació inicial de la segona aprovació inicial del POUM d'Alcover a la zona de la Romiguera, pels motius jurídics posats de manifest en el decurs d'aquest escrit.

Alcover, a dos d'agost de 2011.

